

РЕШЕНИЕ

№ 12681

гр. София, 10.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **935** по описа за **2025** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 5075 от 19.11.2024 г., постановено по административно- наказателно дело № 20241110211379/2024 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 109-ти състав е отменил Наказателно постановление (НП) № КПК - НП - 162 от 02.07.2024 г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията (КПК), с което на основание чл. 53 от ЗАНН, на М. М. О., е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1600 лева за нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 1 вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от Закон за противодействие на корупцията (ЗПК).

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, е оспорено от административнонаказващия орган (АНО) чрез процесуалния му представител- юрк. Ц., с искане да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП. Алтернативно се иска отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Наведените касационни основания са нарушение на закона и за допуснати съществени

процесуални нарушения - чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН, аргументирани с доводи, че въззивната инстанция съд неправилно е преценила приложените и събрани по преписката доказателства. Оспорва се изводът на СРС, че при издаване на НП е нарушена разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, което съществено е нарушило правото на защита на санкционираното лице. В тази връзка сочи, че е налице пълно съответствие и в двата документа по отношение на датата и мястото на извършване на нарушението, описанието на нарушението и законните разпоредби, които са били нарушени. На страница 1 от НП бил отразен началният и крайният срок за подаване на декларация, като ясно било записано, че за лицата, заемащи публични длъжности съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗПК, за които възниква задължение за деклариране на имущество и интереси, следва да подадат встъпителна декларация за имущество и интереси пред КПК, съгласно чл. 52, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК, в едномесечен срок, считано от 06.10.2023 г. - датата на влизане в сила на ЗПК. Задълженията за своевременното и срочното деклариране на имуществото и интересите на лицата, заемащи публични длъжности, били ясно и изчерпателно дефинирани в ЗПК, като сроковете за това са императивни. Освен това, оспореното решение било немотивирано. По съществото на спора излага, че нарушението е безспорно установено.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът, чрез процесуалния си представител юрк. Ц. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на на юрисконсултско възнаграждение

Ответникът по касационната жалба не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че с писмо с вх. № КПК-

ПР-393/06.11.2023 г. кметът на [община], изпълнявайки задълженията си, произтичащи от разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от ЗПК, е информирал КПК, че М. М. О. заема длъжността ликвидатор на „Нова гора“ ЕООД, „Хоспис - Н. [населено място]“, „Хигиена, чистота и благоустройство“ ЕООД, и трите дружества с едноличен собственик на капитала - [община].

При извършената от служители на КПК на 24.11.2022 г. проверка, било установено, че О. не е подала встъпителна декларация в едномесечен срок, считано от 06.10.2023 г. - дата на влизане в сила на ЗПК.

На 31.01.2024 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено от О. нарушение на разпоредбата на чл. 52, ал. 1, т. 1 вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК. Актът е връчен на 15.05.2024 г. и е подписан без възражения.

Въз основа на съставения АУАН е издадено НП, с което, при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на М. М. О., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1600 лева за нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 1 вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

За да отмени НП, СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, а именно липса на ясно и пълно описание на нарушението. Липсвали твърдения, че към 06.10.2023 г. М. М. О. е заемала длъжност, която я е прави годен субект на твърдяното административно нарушение.

Решението на СРС е правилно

Изводът на СРС за допуснато процесуално нарушение се споделя от касационната инстанция.

Нормите на чл.35-46 от ЗПКОНПИ се отменят с изм. на закона, обн. в ДВ, бр.84 от 2023 г., в сила от 06.10.2023 г., като се изменя и заглавието на закона. Отменена е и санкционната норма на чл.173 ЗПКОНПИ. Както материалноправната норма, която се твърди, че е нарушена, така и санкционната норма са възпроизведени в Закона за противодействие на корупцията (ЗПК), обн. ДВ бр.84 от 2023 г., в сила от 06.10.2023 г. Нормата на чл.52, ал.1, т.1 от ЗПК съдържа срока за подаване на декларацията за имущество и интереси – едномесечен от заемане на публичната длъжност, а чл.115, ал.1 от ЗПК аналогично предвижда съответно прилагане на нормите на Глава пета, осма и единадесета от закона за служителите в администрацията на президента, в администрацията на органите на законодателната и съдебната власт, на Висшия съдебен съвет, на Инспектората към Висшия съдебен съвет и на Националния институт по правосъдието, в администрацията на органите на изпълнителната власт, в това число на териториалните звена, служителите в местната администрация, служителите в администрацията на органи, създадени

със закон, с изключение на служителите, които заемат технически длъжности.

Неизпълнението на това задължение представлява административно нарушение, осъществено чрез бездействие, с оглед което същото трае от първия ден след изтичане на законоустановения срок до извършване на дължимото действие. В случая АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН- липсва изискуемото пълно описание на относимите към установеното нарушение обстоятелства. Не е посочено кога М. О. е заела длъжността ликвидатор на трите общински предприятия, т.е. от кога започва да тече срокът за изпълнение на задължението за подаване на встъпителна декларация, с изтичането на който е налице извършено нарушение. Без да е конкретизиран моментът, от който възниква задължението за подаване на встъпителна декларация, не може да се определи и датата на извършване на нарушението, която е съществен реквизит и за АУАН и за НП.

Допуснатата непълнота и неточност във фактическото описание на установеното нарушение представляват съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната на НП на това основание.

В рамките на заявените касационни основания и при извършена служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира нищожност, недопустимост или неправилност на решението на СРС, поради което на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН следва да бъде оставено в сила.

Воден от изложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5075 от 19.11.2024 г., постановено по н.а.х. дело № 20241110211379/2024 г., по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

